

пл. розв. Ярини Вдовичин
к. ч.14 ім. Соломії Крушельницької
г. ч. 1 «Верховинки»

Життєпис

Я, Ярина Вдовичин, народилася у Львові 1 листопада 1989 року. У п'ять років почала займатися танцями і вже протягом 13 років це заняття залишається моїм захопленням (за цей час танцювала в колективах «Квіти України», «Юність», «Черемош»). У 1996 році розпочала своє навчання у СШ №8 з поглибленим вивченням німецької мови. Протягом навчання брала активну участь у шкільному житті, займалась постановкою вечорів, вистав, за шкільними програмами обміну двічі відвідувала Австрію. Крім того неодноразово брала участь у змаганнях від школи та олімпіадах (перше місце на міській олімпіаді з німецької мови, призове місце на обласній олімпіаді). В молодших класах відвідувала поетичну студію «Джерельце» під керівництвом Марії Людкевич, оскільки в цей період розпочала писати вірші. Згодом мої вірші були опубліковані у двох збірках поетів-початківців «У лабіринтах душі» (у 2005, 2006 роках). У Пласт прийшла у 2003 році - у гурток ч.1 «Верховинки» куреня ч.14 ім. Соломії Крушельницької. 16 квітня 2005 року склала Пластову Присягу, а 29 жовтня 2006 року була іменована розвідувачкою. За час перебування в юнацтві виконувала обов'язки гурткового писаря, гурткового судді, гурткової. З 2003 року відвідала багато таборів, а саме: курінний табір «Що у тайстрі» 2003 року, курінний табір 2004 року, курінний табір «Ми вже не ті» 2005 року, КМВТ «Метаморфози 2005», лещетарський табір «ШАЛ 2005», Юнацька міжкурінна пластова зустріч 2005, курінний табір «Подивимось-побачимо» 2007 року, КВТ 2007. Окрім цього були Орліади, Спартакіади, Осінній рейд, теренові ігри, інтелектуальні і мистецькі змаги, Дні Пластуна і Пласту, театральні виступи і мистецькі вечори та ще ціла купа пластових заходів, до організації яких долучалася чи безпосередньо їх організувала. У 2006 році здала DSD 2 (Deutsches Sprachdiplom 2) - німецькомовний диплом, який засвідчує високе володіння мовою. У тому ж році закінчила СШ №8, після чого поступила у Львівський національний університет ім. Івана Франка на факультет міжнародних відносин. Зараз навчаюся на 2 курсі факультету міжнародних відносин, спеціальності міжнародні економічні відносини. Прийшовши у Пласт я отримала додаткову можливість проявити свої здібності, в тій чи іншій мірі розкрити позитивні якості і риси характеру. Тому вважаю за потрібне продовжувати виховну роль Пласту, займаючись виховницькою діяльністю, створюючи такі можливості для молодших пластунів, поширювати ідею Пласту та сприяти його утвердженню. Це все я вважаю важливим, оскільки у сучасному світі рідко щось робиться безкорисливо, але якщо якась справа принесе користь хоч одній людині, її варто продовжувати.

1. Свято Миколая

Проект мав на меті провести свято Миколая для неповносправних у співпраці з «Вірою і світлом» (міжнародний християнський рух). Якось наша виховниця сказала, що «Віра і світло» хотіли б провести заходи до дня Святого Миколая, але зробити це власними силами їм важко. Отож, я разом з Катрусею Казмірчук вирішили взятися за цю справу. Ще у середині листопада було домовлено про співпрацю зі співробітниками «Віри і світла», трохи згодом мною був самостійно написаний сценарій до постановки. До допомоги у проведенні свята долучився весь гурток ч.1 «Верховинки», а також інші члени куреня. Нами були підготовані ігри, а також пісні до дня святого Миколая.

Протягом довшого періоду часу ми збиралися на домівці, щоб проводити репетиції, а генеральну репетицію проводили вдома у нашої виховниці. Отож, 23 грудня відбулося саме свято, яке розпочалося з невеликої театральної постановки, а пізніше разом з присутніми ми заспівали пісень і провели декілька цікавих забав. В очах у них можна було помітити радість і тепло, які їм принесло це спілкування. Завершилося Тож, як результат - виконане спільне добре діло, яке принесло трішки радості і тепла присутнім і задоволення мені, а також гуртку, що все вдалося. А також співпраця на майбутнє з «Вірою і світлом», оскільки цього року вже молодші гуртки планують проведення спільного заходу з цією організацією.

2. Шевченківський вечір

Кожного року у школах, різноманітних закладах, а також у Пласті відбуваються Шевченківські вечори. Тому, можливо багато людей сприймають ці вечори надто банальними, а Шевченка - надто простим. Саме з цієї причини у мене з'явилася ідея зробити дещо нестандартну постановку. Зрештою, довелося власноруч написати сценарій, оскільки лише так можна було повністю втілити ідею в життя.

Протягом місяця довелося збирати учасників, проводити репетиції, відточувати театральну майстерність. Оскільки захід був між курінним, то, відповідно, до постановки були долучені хлопці із куреня ч.69 ім. Б. Хмельницького. Вирішивши додати до вистави танцювальну постановку, довельось неодноразово робити репетиції для молодших юначок нашого куреня. Організувати весь процес було не так просто, оскільки він включав у себе і написання сценарію, і підбір музики, і постановка танцювальної композиції, підбір костюмів, а також вже й така дрібниця як домовленість з УКУ про зал, де мав проходити вечір.

Отож, вечір проходив у залі Українського католицького університету, де зібралися батьки, члени куреня, а також деякі знайомі пластуни. Розпочався творчий вечір з виступу львівського поета Ігоря Павлюка - члена спілки письменників України, лауреата багатьох літературних премій. Після цього відбулася творча постановка, яка зосереджувала увагу не на самій творчості, а швидше на життєвому шляху письменника. Вистава містила у собі уривки з творів, танцювальну постановку. Присутнім, а також учасникам вечір сподобався, а для мене, як для організатора, це стало черговою можливістю випробувати свої мистецькі здібності. Кожного разу, беручись за якийсь мистецький проект, відчуваю велике задоволення, тому що мені подобається писати, творити, щось-придумувати. І ще більше задоволення відчуваю, коли присутнім і учасникам побачене приносить таке ж задоволення, як і мені. А це означає, що ти виклався повністю і цим творінням передав присутнім частинку своєї душі.

3.Перше листопада

В історії України безліч важливих і пам'ятних дат, які ми, на жаль, не завжди пам'ятаємо, а якщо й пам'ятаємо, то не вважаємо за потрібне про них повідомляти, розповідати іншим. Тому проведення чергової теренової гри на 89 річницю Листопадового чину - чудовий спосіб привернути увагу преси і громадськості до важливої історичної дати в українській історії. Увійшовши до оргкомітету акції, долучилася до організації теренівки - допомога у складанні точок, написання питань і завдань, окрім того виконувала обов'язки писаря, займалася інформаційним висвітлення акції. Маючи можливість спостерігати за акцією протягом всього дня, можу сказати, що вона справді привернула увагу громадськості, виступила важливим інформаційним моментом щодо однієї із сторінок української історії і, насамперед, принесла задоволення як організаторам, так і учасникам.

Попередній холодний дощовий день(31 жовтня) засіяв деякі побоювання в душі організаторів, ставлячи під сумнів присутність великої кількості учасників на вранішньому відкритті. Тому було приємно бачити майже 130 пластунів, які зібрались ще перед сходом сонця і після того, як воно зійшло над дахами будівель, був піднятий прапор. Так, як і рівно 89 років тому, синьо-жовтий стяг замайорів над Ратушею. Цікавим моментом після відкриття стало будування числа «1918» з присутніх пластунів. Зразу після цього команди розпочали «Оборону Львова», захоплюючи точку за точкою, що мали назви стратегічних об'єктів того часу. Малюючи гасла перед університетом ім. І.Франка, розклеюючи умовні агітки на вулиці Листопадового чину, відвідуючи хворого генерал-хорунжого у лікарні, учасники мали змогу переміститися у події осіннього ранку 1918 року. Цікаво було почути розповідь однієї з команд, яка прибігла у лікарню і шукала палат №1. Натрапивши на лікаря і спитавши, де ж вона знаходиться, отримали відповідь: «А ви, мабуть, до генерал-хорунжого?». По завершенні гри, в 11 годині, мер Львова, Андрій Садовий, вийшов на брифінг, на який запросили і пластунів. Новий етап програми зібрав учасників біля пам'ятника Франкові о 17 годині. Помітно, що акція привернула увагу до себе, оскільки там же ж можна було зауважити журналістів, операторів і фотографів. Утворивши живий ланцюг з лампадками на вулиці Листопадового чину, ми вшанували хвилиною мовчання героїв, що обороняли Львів у листопаді 1918. Мабуть, це потрібно побачити, а не описувати, щоб зрозуміти, на скільки гарно виглядав ряд свічок, що стояли на землі від Університету до собору св. Юри. Звісно, припарковані на тротуарі машини розірвали в декількох місцях ланцюг, але загалом це виглядало вражаюче. Після цього, сформувавши колону із смолоскипами, ми рушили до меморіалу УГА. Вже на Личаківському кладовищі, яке було кінцевою точкою маршруту, відбулося закриття акції. Як підсумок можу зазначити від себе, що, відповідаючи весь день на дзвінки з газет, а також телебачення, зрозуміла, що можна порадіти як за Пласт - що проведеними ним заходами цікавляться ЗМІ, так і за українську свідомість, яка зростає з кожним таким заходом, з кожним додатковим висвітленням важливих для української історії подій. І як підсумок хочу додати слова, які сказав комендант акції, Роман Дзедзик, під час закриття: «Життя, які віддали січові стрільці, воюючи за українську державність, не є даремними, бо дивлячись на всіх учасників, можна бачити людей, які зможуть творити майбутнє - своє, Пласту, України.»

4. День Пластової присяги

Задовго до 12 квітня, а якщо точніше, то 14-15 квітня, адже саме тоді проводилося святкування, розпочалися приготування до відзначення 95 річниці з дня першої Пластової Присяги. Взявшись за таку ділянку як екскурсії, довелося окрім того виконувати й інші обов'язки і завдання. На початку був розроблений план координування пластунів з інших міст, повідомлено про добирання, для чого було складено карту з розміщеною на ній найнеобхіднішою інформацією. Трохи згодом було погоджено план екскурсій, а також зустрічі із сеньйорами. Окрім того довелося займатися пошуком місць проживання для гостей з інших міст. Це зайняло ще окремих час, оскільки довелося неодноразово потурбувати письмовими проханнями деякі навчальні заклади. Протягом самого святкування я була відповідальною за зустрічі, супровід гостей у період їхнього перебування у Львові, організацію обіду. Тож у неділю, після служби Божої у Домініканському соборі, усіх гостей було зібрано і відведено на станицю, де для них був зорганізований обід, трохи згодом, після того, як вдалося розподілити пластунів по групах, розпочалися екскурсії. О 16.00 координатори ділянки зустрілися біля пам'ятника Шевченкові, щоб відвести гостей на зустрічі із сеньйорами, про що було попередньо домовлено. Стараючись відповідально ставитись навіть до невеликих доручень і виконуючи більш вагомі і місткі організаційні завдання, вдалося вдало виконати поставлену мету, що загалом посприяло вдалому проведенню Дня Пласту.

5 Курійний вишкіл

Враховуючи те, що наш курінь поповнився молодшими членкинями, старші юначки, а також кадра виховників вирішили провести для них вишкіл перед Святом Весни. Проводився вишкіл 28- 29 квітня поблизу Страдча. За кілька тижнів до того КВ і старше юнацтво зібралось для обговорення і складення програми, визначення інструкторів та проводу. Взявши на себе обов'язки бунчужної, активно долучилася до складення програми, підготовки гутірок. Вишкіл розпочався успішно - навіть погода сприяла його проведенню, але, як виявилось згодом, не такою вже й милосердною вона була. Адже навіть попри сонячну і безхмарну погоду було вітряно, а вночі - надзвичайно холодно. Але навіть цей холод не завадив, тому програму вдалося виконати успішно, адже попри гутірки, які читалися (зокрема мною були підготовлені гутірки по астрономії та картографії), були проведені безліч ігор, та змагів, які не дали юначкам змерзнути. Наприкінці вишколу підготувала та провела теренову гру, яка стала заключним етапом всього вишколу. Додому учасниці поверталися з хорошим настроєм і новими знаннями, чим можна засвідчити, що мети вдалося досягти, оскільки основним завданням була підготовка куреня до Свята Весни.

6. Історичний вишкіл

На історичному вишколі «Бляхарська 11» мені довелося виконувати обов'язки інтенданта та інструктора. Отож, окрім підготовки гутірок, ігор та доручення до складання програми та планування вишколу, довелося складати меню, домовлятися за харчі, а також - навіть готувати вареники і пельмені вдома і доставляти їх до УКУ, щоб учасники мали змогу пообідати. Загалом вишкіл пройшов дуже позитивно і залишилися лише хороші емоції. «Зимового ранку, коли він вже прокинувся, щоб встигнути нагадати про чудесний день, що попереду, багато дитячих ніжок поспішали з усіх куточків міста в напрямку до УКУ. На зустріч цікавим історіям, іграм і пригодам.» - саме такими словами розпочалося слайд-шоу вишколу «Бляхарська, 11» ввечері у неділю, вже по завершенні самого вишколу, коли можна було просто посидіти, згадати і вже оцінити всі історії, ігри і пригоди. Зранку 1 грудня учасники почали сходитися ще задовго до 9 години, на котру був оголошений збір, забігли в аудиторію і всілися за парти, немов чекаючи на початок уроку. Приємно, що вишколи, на разі, говорячи про «Бляхарську», викликають зацікавлення і азіотаж серед молодшого юнацтва. Адже були присутніми як і учасники, що вперше зголосилися на цей вишкіл, так й такі, що вже вдруге на ньому. Протягом всього вишколу панувала класна, весела, приємна атмосфера, яка, однак, не заважала активно долучатися до гутірок, ігор, змагань між гуртками. Адже протягом двох днів учасники не лише слухали. Вони відповідали, малювали, співали, змагалися, сперечались - тим самим прагнувши відшукати правильну відповідь, фантазували, придумуючи історії, висловлювали свої ідеї і просто були активними і веселими. Адже насамперед їхні посмішки і активність надавали додаткової ваги вишколу. учасники є не лише спостерігачами, коли вони показують свої знання, поглиблюють їх і, найголовніше, мають бажання їх поглиблювати, тоді прокидається радість за молодше покоління пластунів.

7.Переклад книги

Почувши пропозицію перекласти книгу про Вифлеємський Вогонь з німецької мови на українську, відразу виявила зацікавлення розпочати цю роботу. Оскільки і проект виявився цікавим, і, окрім того, це було б додатковою практикою для мене, як людини, що довгий час вивчала і надалі вивчає німецьку мову. Насамперед, всю книгу потрібно було відсканувати трохи згодом - відредагувати сканований текст. І лише тоді озпочати безпосередньо переклад. Це непроста і довготривала робота, тому довелося долучити ще людей до перекладу. Коли текст був вже перекладений, то довелося його ще раз редагувати. Хоча роботи було багато, писати про неї не так й легко, оскільки весь процес складався із конкретних кроків, які не вдається повністю розписати. Тому, мабуть просто краще буде додати сторінки перекладу, щоб принаймні в якійсь мірі можна було оцінити роботу. Проведення різноманітних занять у Пласті є потрібним і цікавим процесом. Тому, долучаючись до проведення вишколу гурткових діловодів, старалась проявити творчий підхід якомога більше оригінальності, адже звичайною програмою простими гутірками юнацтво не зацікавиш. Тож організаторам довелося добре продумати програму, складові. Тут йдеться не лише про інструктажі, але, окрім того, довелося придумувати розважальну програму, яка включала в себе ігри, забави для учасників, які прослухавши ряд гутірок, не могли всидіти на місці, тож доводилося їх чимось відволікати. Маючи підготовані ігри і забави, вдалося їх розворушити, аж так, що потім важко було знову посадити на місця.© Окрім підготовки розважальної програми і долучення до загальної організації вишколу, виступала в ролі інструктора. Тому в ході вишколу проводила кілька гутірок. Всі учасники протягом всього вишколу були надзвичайно активними, вони відповідали на питання, дискутували, виконуючи завдання, проявляли максимальну оригінальність та ініціативність. Протягом самого вишколу легко було співпрацювати як з учасниками, так і з всім проводом, оскільки узгодивши наперед всі питання і успішно організувавши процес,

8.Вишкіл гурткових діловодів

вдалося досягти вдалого проведення вишколу, який був цікавий і для учасників, і для проводу та інструкторів, оскільки, готуючи програму, гутірки, ігри та забави, а також, придумуючи питання та завдання, ти маєш змогу і додатково навчитися чогось нового, і проявити весь свій творчий потенціал, і заставити себе працювати на повну силу. Адже молодше юнацтво надзвичайно допитливе, уважне і дуже часто - надзвичайно розумне як на свій вік. Тому доводиться враховувати всі деталі, щоб викликати зацікавлення та дати поштовх для їхньої ініціативи, показуючи особистий приклад.

9. Курінний табір

продумати всю технічну частину організації табору. Кожен з проводу був відповідальним за якусь частину програми. Зокрема я відповідала за теренові ігри і змаги, тож довелося придумати до десятка різноматематичних змагань для наших молодших юначок. Звісно, описувати всі приготування до табору не так цікаво. Значно цікавішим є опис всього, що відбувалося протягом цих 11 днів. На таборі я виконувала обов'язки виховниці та інструктора -

Писати про таку річ як курінний табір, мабуть, дуже легко, адже залишається стільки вражень, стільки фотографій і так багато згадок про змаги, теренові ігри, алярми і ще цілу купу моментів таборових днів. Але, одночасно, важко вибрати, про що саме писати, адже, якщо описувати все, то можна й цілу книгу написати. :) Розпочався табір 3 липня 2007 року поблизу с. Волосянка Сколівського району. Щоб розпочати наше таборове літо, проводу довелося довгенько посидіти, подумати над програмою, розподілити обов'язки і, крім того,

готувала гутірки «Природознавство» та «Астрономія». Окрім цього організовувала інтелектуальний змаг, теренові ігри, проведення алярмів, проводила дебати. Табір виявився цікавим, захопливим і приніс додатковий досвід. Звісно, погода не надто нам посприяла, оскільки протягом довшого періоду падали дощі. Що, знову ж, стало випробуванням для проводу, оскільки довелося змінювати програму, враховуючи погодні реалії. Готуючи теренові ігри потрібно було пам'ятати про їхню оригінальність і різнобарвність, готуючи інтелектуальні змаги - пам'ятати про те, щоб питання не повторювалися, проводячи розважальні змагання - враховувати, щоб було справді весело, читаючи гутірки - використовувати різноманітні матеріали та цікаву інформацію. В ті моменти, коли я спільно зі своїм таборовим гуртком малювала газети до ватри, пригадувала свої перші табори. І цікаво якось було вболівати за них у певних змаганнях. Це дивне відчуття, коли ти не відчуваєш себе повністю учасником табору. Бо так інколи хочеться побігати, взяти участь у тереновій грі, відповісти на запитання, яких чомусь так бояться учасники, думають про те, як це складно, брати у цьому всьому участь. Лиш приїхавши додому, зрозуміють всю чарівність, а згодом, самотійно організовуючи табори, захочуть ще раз пробігтись на тереновій грі, так, щоб відчути себе юнаком...

10. Святкування Меланки

14 січня 2007 року для нашого молодшого юнацтва я вирішила провести святкування Меланки. Для того, щоб юначки краще зрозуміли, що означає це свято і як воно проходило у давнину, я збрала інформацію, підготувала історичну довідку і провела невелику гутірку для них. Під час цього я старалася якомога активніше долучати дівчат до обговорення, щоб вони самотійно

висловлювалися, виявляли свої знання. Після того, як вже вся загальна інформація по цьому святу була оголошена, ми перейшли до гадання, яке я підготувала. Деякі гадання були вибрані з тих, якими користувалися і у давнину, деякі я придумала самотійно, пристосовуючи їх до реальності. Прийшлося додумувати щось нове, оскільки вже проводилися Андріївські вечорниці і не хотілося повторювати програми. Одне з таких гадань мало суто розважальний зміст. Дівчата витягали по одному листочку імена, національності, захоплення своїх суджених© і ще цілу купу смішної інформації, яка в результаті складала опис майбутнього хлопця. Після цього ми перейшли до підготовлених щедрівок, які заспівали всі разом. Лише тоді можна було переходити до смачної частини святкування - всі ті ласощі і страви, які принесли з собою присутні. На такій смачній ноті вечір завершився

11. Теренова гра до 14 жовтня

До 65-річчя УПА Пласт проводив ряд заходів, які мали на меті вшанувати пам'ять героїв боротьби за незалежність. Однією з частин програми була теренова гра для юнацтва станиці Львів. Тож я і ще двоє людей взялися за організацію теренової гри. Ми запланували організувати гру так, щоб вона була повністю дотичною до тематики святкування і була цікавою як для молодших, так і для старших. Тож такі точки, як відповідати на вулиці на телефонний дзвінок, забрати лист «зв'язкового» з «Криївки», складати однострій стрільця і ще безліч цікавих завдань, безперечно сподобалися учасникам. Хоча організація виявилася ніби нескладною, але довелося робити багато приготувань. Бо чого лише вартувало малювати однострій упівця і приготувати декілька десятків погонів для всіх військових звань воїнів УПА, зібрати необхідну для цього інформацію і придумати всі інші деталі. А стоячи на точці у ролі інструктора, довелося добряче померзнути, перш ніж дочекалася перших команд. Загалом теренова гра вдалася і пройшла цілком успішно та з позитивним настроєм. Важливо проводити такі заходи для того, щоб поглиблювати знання пластунів про важливі моменти в історії України і привертати увагу громадськості до діяльності Пласту та історичних подій.